

Koirien päiväkodissa ketään ei haukuta

Koirien päiväkodit ovat saapuneet Suomeen. Hymyn huulelle nostavan ilmiön takana on todellisia tarpeita.

TEKSTI [Eve Hietamies](#) KUVAT [Kari Kaipainen](#)

Julkaistu: 18.10.2016

Haukku on infernaalista, mutta se kestää vain hetken. Oven takana olijalle on tehtävä selväksi, että tämä on huomattu. Sitten kavereilta on tarkistettava, huomasivatko nämäkin, että ovikello soi. Viimeisenä on vielä tervehdittävä eteiseen saapuvat tulijat.

Koiraporukka seisoo tiiviissä ryhmässä vauvaporin takana ja haistelee hännät heiluen ristikoiden läpi tulijaa. Onko se Ruby, Nooa vai Calle? Telma, Frodo, Helmi, Frida tai Rasti? Ei. Se on yksivuotias beagle Pablo!

Päivän synttärisankarin emäntä **Minna** on tuonut juhlapäivän kunniaksi muillekin tarjottavaa: pussillisen kaikkea mukavaa, possunkorvia ja herkkutikkuja.

Pablo pääsee portin taakse oleskeluhuoneeseen. Ensin on haisteltava kaverit, sitten vähän peuhattava. Porukka on täynnä intoa. Yksi retuuttaa lelua, toiselta lirahtaa lattialle intopissa, kolmas painii, neljäs pyrkii syliin. Hoitajat istuskelevat sohvalla, rapsuttavat ja silittelevät jokaista, joka tulee käden ulottuville.

Tänään Helsingin Eerikinkadulla sijaitsevassa koiraparkki.comissa on päivähuollossa 15 koiraa.

– Jokaisella koiralla on täällä omat leikit ja parhaat ystävät, kertoo Dennis Apter. Koirat saavat olla samassa tilassa. Rähinät pysäytetään alkuunsa.

Kun kaikki ovat paikalla, koirat jaetaan ryhmiin. Peikkolinnaksi kutsuttuun sivuhuoneeseen pääsevät 8-vuotias Ruby ja 11-vuotias Calle, jotka arvostavat rauhaa. Koska koiria ei koskaan jätetä yksin, seuraksi menee joku henkilökunnasta.

– Kaikki eivät ole sielultaan laumakoiria. Jokaisella koiralla on omat leikit ja parhaat ystävät, jotkut koirista ovat vain hieman valikoivampia, **Dennis Apter** kertoo.

Aamupäivän rieha sisältää monenlaista juoksua, hyppimistä, painimista, nuuskimista ja lelujen kanssa touhuamista. Onneksi koiraparkki sijaitsee talossa, jossa on hyvät äänieristeet ja pelkkiä toimistotiloja.

Käytännössä paikkaa pyörittää kolme ihmistä: **Raisa Kähkösen** lisäksi **Heidi Sirén** ja Dennis Apter. Tänäpäivä paikalla ovat myös eläinhoitajaharjoittelijat **Anna**, **Senja** ja **Johanna** sekä TET-harjoittelijat **Aurora** ja **Alisa**.

Ruotsin eläinsuojelulaissa on erillinen säädös, joka kieltää koiran jättämisen yksin yli kuudeksi tunniksi. Tukholmassa toimiikin jo pari sataa koirapäiväkotia. Koiraparkki.comin

lisäksi Helsingissä on tällä hetkellä kaksi muuta saman ideologian koirapäivähoitolaa: koirat saavat touhuta keskenään eikä niitä laiteta häkkeihin.

Lähiaikoina edessä on muutto isompiin tiloihin Kalevankadulle. Tilat kolminkertaistuvat, joten mahdollisuuksia erilaisiin toimintoihin tulee lisää. Koirat saavat muun muassa peli- ja agilityhuoneen, ja parkissa alkaa käydä koirakouluttaja.

Uusia tiloja etsittiin pitkään. Lopulta löytyi eläinystävällinen taloyhtiö, joka omistaa myös kissakahvilan tilat.

– Joku tuolla yläkerrassa todella tykkää meistä. Ei ole ihan helppoa löytää Helsingin ydinkeskustasta hoitotiloja tällaiselle koiralaumalle, Raisa sanoo.

Millaisiin tarpeisiin koirien päivähoitoloita käytetään?

– Koirat voi jakaa moneen ryhmään. Yksi niistä on vanhat ja sairaat. Meillä on hoidossa muun muassa koira, joka tarvitsee sydänlääkitystä. Sen on turvallista olla täällä päivät. Jos hätä tulee, ihmisiä on aina paikalla, Dennis kertoo.

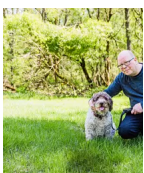
Lemmikin tuomat hyvinvointihyödyt ovat...

APU

Mittatilaussänkyjä, korumallistoja ja...

APU

Huumori yhdistää Pepi-koiraa, 12, ja Jarmo-omistajaa: "Nykyään minä väistän lattialle, jos se haluaa sohvalle"

APU

Toinen ryhmä opettelee sosiaalisuutta ja laumassa olemista. Kun pentu oppii alusta pitäen tulemaan muiden koirien kanssa toimeen, pelottavanakin pidetty rotu pärjää hyvin.

Esimerkkinä koiraparkin Mimmi ja Eino: jos hetkeksi istahtaa alas, jompikumpi näistä kääpiöbullterriereistä pyrkii heti syliin pusuttelemaan.

Kolmas ryhmä on eroahdistuksesta kärsivät. Jos koira ei kestä yksinoloa ja ulvoo yksinään päivät pitkät, omistaja saa kuulla siitä nopeasti.

Ja sitten on vielä niitä, jotka käyvät silloin tällöin leikkimässä. Kaksivuotias englanninspringerspanieli Coco käy parkissa kerran kuukaudessa, kun kotiin tulee siivooja. Moni tuo koiran tuntiparkkiin tapaamisen, kampaajan tai lounaan ajaksi.

Tunnin hoito maksaa viisi euroa, iltaparkki kuuden jälkeen 10 euroa tunti. Hoitopäivä maksaa 35 euroa, kuukauden paketti noin 500 euroa. Ja päinvastoin kuin lasten päiväkodeissa, hoitoaika on neuvoteltavissa, jos omistajan meno venyy.

Jos koiran haluaa väsyttää, on väsyttävä sen aivot. Jazzi ja Didi rakastavat älypelejä.

Jokainen koira käy läpi ensin neljän tunnin ilmaisen tutustumiskäynnin, jonka aikana nähdään, sopeutuuko koira.

– Hoitoon pääsee, jos koira ei ole aggressiivinen tai hysterisen pelokas. Otamme vastaan niin urokset kuin naaraat, tosin juoksun aikana tytöille tulee kuukauden tauko. Kaikki rodut ovat tervetulleita, Dennis kertoo.

– Kerran eräs tyttö tuli takaisin hoitoon kuukauden tauon jälkeen, mutta tuoksui nähtävästi edelleen aika hyvältä. Jouduimme laittamaan urokset eri huoneeseen, ja pojat ulvoivat kuorossa koko iltapäivän, Raisa naurahtaa.

Säännöt ovat selvät: kaveria ei purra eikä ketään pomoteta. Tuhmasta käytöksestä joutuu hetkeksi jäähyille.

Tilaa Avun uutiskirje tästä

Sähköpostiosoitteesi

A-lehdet saa lähettää minulle ajankohtaista tietoa ja tarjouksia sähköpostiin

TILAA UUTISKIRJE

Puolentoista vuoden toiminnan aikana yhtäkään koira ei ole jouduttu viemään tappelun takia eläinlääkäriin eikä ketään henkilökunnasta ole purtu. Koirien väliseen konflikteihin puututaan välittömästi. Riitoja ei päästetä edes kehittymään. Se vaatii silmää ja ymmärrystä koirien käyttäytymisestä.

Henkilökunta päivittää myös Instagramia lähes lakkaamatta, joten omistajat saavat päivän aikana sen kautta seurata oman koiransa touhuja.

Päivän rytmi on samanlainen kuin lasten päiväkodissa: parkki aukaisee ovensa kello 7.00. Aamupäivä leikitään, noin 10.30 lähdetään ulos, puolilta päivin palataan sisälle ja jotkut koirista syövät. Sitten otetaan päiväunet, jokainen koira simahtaa.

Levon jälkeen leikitään ja ulkoillaan. Kolmen jälkeen omistajat alkavat hakea koiriaan. Yleensä koira on niin sippi päivän touhuista, ettei puhti riitä iltariehumiseen.

Kun koiraparkki.com-päivähoitolan väki lähtee koirapuistoon, ihmiset kääntyvät kadulla hymyillen katsomaan perään.

Millaisia lupia koiraparkin pyörittämiseen tarvitaan? Ei minkäänlaisia.

– Koira on Suomen lain mukaan tavara. Tämä on tavaran säilyttämistä. Ei ole olemassa tahoa, joka valvoisi toimintaa eikä myöskään lainsäädäntöä. Kennelit ja koirahotellit ovat eri lainsäädännön alla, mutta koirien päivähoitolat ovat edelleen harmaalla alueella, kuin villi länsi, Raisa puistelee päätään.

– Kuka tahansa voi siis perustaa vastaavan. On vain toivottava, että asiakkaat ymmärtävät millainen on hyvä paikka ja millainen huono.

Koska valvontaa ei ole, koiraparkki.com valvoo ja määrittelee itse toimintansa. Kokemus on esimerkiksi opettanut, millaisia tiloja ja montako ihmistä tarvitaan homman pyörimiseksi.

– Järkikin sanoo, että tilassa on oltava suihku, ensiapukaappi sekä viralliset hoitosopimukset niin omistajien kuin eläinlääkärin kanssa sekä tietysti vastuuvakuutukset. Toivomme, että pian uudistuva eläinsuojelulaki määritteli myös meidän toimintamme.